

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 233.271 van 17 december 2015
in de zaak A. 216.929/VII-39.474.**

In zake : Toni PISTONE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Guy Michel
kantoor houdend te 3000 Leuven
Rijschoolstraat 1, bus 19
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk De Greef
kantoor houdend te 1700 Dilbeek
Eikelenberg 20
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 11 september 2015, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn van 10 juli 2015 tot intrekking van de erkenning als handelszaak, en waarbij verbod wordt opgelegd een nieuwe erkenningsaanvraag in te dienen tot 1 september 2016.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Anja Somers heeft een verslag overeenkomstig artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State en overeenkomstig artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 december 2015.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Dirk De Greef, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Auditeur Anja Somers heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Aan verzoeker werd op 30 januari 2009 de erkenning met nummer HK51100876 toegekend voor het uitbaten van een handelszaak “Zoopark Corten”. Verzoeker verhandelt dieren.

3.2. Op 25 november 2014 werd er een controle uitgevoerd in de handelszaak van verzoeker. Uit het PV nr. G - 14-1839/INV/AWF blijkt dat er zes overtredingen van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren en van het koninklijk besluit van 27 april 2007 houdende erkenningsvoorwaarden voor inrichtingen voor dieren en de voorwaarden inzake

de verhandeling van dieren werden vastgesteld en dat er maatregelen werden opgelegd.

3.3. Een controle voor het opvolgen van de opgelegde maatregelen van het PV nr. G-14-1839/INV/AWF werd uitgevoerd op 27 januari 2015. Er werden opnieuw overtredingen van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren en van het koninklijk besluit van 27 april 2007 houdende erkenningsvoorwaarden voor inrichtingen voor dieren en de voorwaarden inzake de verhandeling van dieren vastgesteld. Er werden opnieuw maatregelen opgelegd. Hieromtrent werd het PV nr. G-15-375-INV/AWF opgesteld.

3.4. Op 28 april 2015 volgt een nieuwe controle ter opvolging van de opgelegde maatregelen. Uit het PV nr. G - 15 - 1172-INV//AWF blijkt dat er opnieuw overtredingen worden vastgesteld. Verzoeker wordt verhoord en er wordt een beslissing tot inbeslagname genomen.

3.5. Een “PV van correctie” werd opgesteld op 6 mei 2015 omdat de PV's nr. G-14-1839/INV/AWF, nr. G-14-1839/INV/CITES, nr. G-14-1839b/INV/CITES en nr. G-15-375-INV/AWF werden opgesteld ten laste van Pistone Giovanni in plaats van ten laste van Pistone Toni.

3.6. Op 13 mei 2015 wordt het PV nr. G-15-1172b-INV//AWF opgesteld. Er wordt vastgesteld dat verzoeker de opgelegde maatregelen niet opvolgt.

3.7. Wegens deze reeks overtredingen en het herhaaldelijk niet opvolgen van de opgelegde maatregelen heeft de dienst Dierenwelzijn aan de Vlaamse minister van Dierenwelzijn op 8 juni 2015 voorgesteld om de erkenning van verzoeker voor het uitbaten van een handelszaak op adres Paddekens 1 te Westerlo in te trekken.

3.8. Betrokkene werd hiervan bij aangetekend schrijven met ontvangstbewijs van 8 juni 2015 op de hoogte gesteld met het verzoek zijn bemerkingen binnen de 15 dagen te bezorgen. Hierop heeft verzoeker niet gereageerd.

3.9 De bestreden beslissing werd op 10 juli 2015 genomen en op dezelfde datum per aangetekend schrijven bezorgd aan verzoeker.

IV. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Standpunten van de partijen

4. Verzoeker voert de schending aan van de formele motiveringsplicht zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Volgens verzoeker steunt de bestreden beslissing in ruime mate op processen-verbaal die niet aan hem maar aan zijn vader werden betekend, wat uitdrukkelijk wordt erkend, zonder dat deze vergissing wordt rechtgezet. Daardoor ontbreekt volgens verzoeker in de bestreden beslissing de precieze grondslag waarop zij gesteund is en ontnemt zij hem en de Raad van State de mogelijkheid de beslissing te toetsen aan de feitelijke achtergrond en de toepassing hierop van de administratiefrechtelijk toepasselijke regelgeving.

5. De verwerende partij repliceert dat de PV's wel degelijk ten laste van verzoeker werden opgesteld en betekend zoals blijkt uit het PV van correctie van 6 mei 2015. Telkens was de heer Toni Pistone aanwezig bij de vaststellingen, doch volgens de tabel "Erkenningen Gent" was Giovanni Pistone beheerder van Zoopark Corten. De zaak werd overgenomen door Toni Pistone, wat de fouten in de PV's verklaart. Sindsdien werden de PV's op de correcte naam opgesteld. Uit het emailverkeer blijkt dat verzoeker op de hoogte was van de tekortkomingen en

vaststellingen.

Beoordeling

6. De bestreden beslissing vermeldt de grondslag, de stukken en de vaststellingen waarop zij steunt. De bewering dat verzoeker niet de mogelijkheid heeft om de beslissing te toetsen aan de feitelijke achtergrond en de toepassing hierop van de administratiefrechtelijke toepasselijke regelgeving omdat de beslissing gesteund zou zijn op PV's die niet aan verzoeker werden ter kennis gebracht, mist feitelijke grondslag.

Uit het administratief dossier blijkt dat de betrokken PV's werden gecorrigeerd en dat dit werd meegedeeld aan verzoeker en dat verzoeker op de hoogte was van de overtredingen en van de voorgaande PV's.

Het middel kan niet tot de nietigverklaring leiden.

Tweede middel

Standpunten van de partijen

7. Verzoeker voert de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 inzoverre de regels van behoorlijk bestuur worden geschonden, doordat onder meer de feitelijke grondslag van de beslissing ontbreekt, minstens onvolledig, eenzijdig en onjuist is weergegeven. Veralgemeningen, niet vermelding van correcties die aan eerdere vaststellingen werden aangebracht, zijn volgens verzoeker “schering en inslag” en ondermijnen het objectieve karakter van de vaststelling van inbreuken, die, bij nader toezicht, helemaal niet de omvang hebben die een intrekking van de erkenningen zouden rechtvaardigen.

8. De verwerende partij meent dat het middel te vaag is om ontvankelijk te zijn. Voorts merkt zij op dat verzoeker vanaf de ontvangst van de

brief van 8 juni 2015 over een termijn van 15 dagen beschikte om zijn bemerkingen over te maken doch dit niet heeft gedaan. De kritiek van verzoeker - voor zover ontvankelijk - betreft overtollige motieven. De ingeroepen tekortkomingen en de maatregelen die niet nageleefd werden, die verzoeker niet betwist, schragen de genomen maatregelen in ruime mate. De beslissingen tot vrijgave van de in beslag genomen dieren van 13 en 15/07/2015 van de FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu, ondertekend door de heer Karel Borrenbereg, hebben steeds volgens de verwerende partij, niets te maken met de intrekking van de erkenning. Er werden dieren in beslag genomen en later vrijgegeven op basis van inbreuken op de CITES-wetgeving die niets te maken hebben met de wet op het dierenwelzijn. De in beslag genomen dieren op basis van de CITES-wetgeving betreffen vogels, terwijl in toepassing van de wet op het dierenwelzijn eekhoorns en schildpadden in beslag werden genomen.

Beoordeling

9. De bestreden beslissing vermeldt de feiten op basis waarvan zij werd genomen. Verzoeker verduidelijkt niet welke feiten ontbreken en met welke gegevens er ten onrechte geen rekening werd gehouden. Verzoeker geeft evenmin aan welke veralgemeningen en niet vermelding van correcties het objectief karakter van de vaststellingen ondermijnt. Verzoeker toont niet aan dat de opgelegde maatregel onevenreding is ten opzichte van de gedane vaststellingen.

Het middel kan niet tot de nietigverklaring leiden.

Derde middel

Standpunten van de partijen

10. In een derde middel voert verzoeker de schending aan van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het

zorgvuldigheidsbeginsel in de mate dat de vaststellingen niet de correcte weergave zijn van de feiten, zodat de beslissing niet naar behoren is gemotiveerd.

11. De verwerende partij verwijst naar haar uiteenzetting met betrekking tot het tweede middel.

Beoordeling

12. In het middel wordt in het algemeen gesteld dat de vaststellingen niet de correcte weergave zijn van de feiten zonder concreet toe te lichten om welke vaststellingen het gaat en op welke wijze zij niet correct zijn.

Het derde middel is niet ontvankelijk.

13. Het beroep tot nietigverklaring moet worden verworpen. Dienvolgens moet de vordering tot schorsing, als accessorium van het annulatieberoep, eveneens worden verworpen.

V. Rechtsplegingsvergoeding

14. De verwerende partij vraagt dat verzoeker, op grond van artikel 30/1 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, zou worden veroordeeld tot betaling van de wettelijk voorziene rechtsplegingsvergoeding. Er is grond om te dezen het basisbedrag van 700 euro toe te kennen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep tot nietigverklaring en de vordering tot schorsing.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op 200 euro, en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, verschuldigd aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeventien december tweeduizend vijftien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys